

družbi uzroka — mali i veliki postavci obavljaju se samo u talijanskem jeziku".
Taj domaći se ustaviti čak.

Luburni, voli dopisnik, znaju već po inšinktu, da im djece u hrvatskih školab napredovati nemogu. Al to su sami prazno riječi, u kojih nema ni mrež istine, a mnogo neznanja. Nok zadje malko modju narod, pa će sami opaziti, gdje su ljudi zadovoljni, dali oni, koji imaju talijansku ili hrvatsku školu. Nabavalo so o Luburni i njivoj žitljivo što mu drago, neponitna je istina, da su modju našim narodom rdeči oni, koji govoru talijanski. Njokoši stanovnici primorskih gradica natuknici kadačka po koju rdeči tim jezikom, ali iz togu no sliodi, da oni govoru talijanski, jer čim bi ih kojigod pravljili jezikom štrog, upitao, zariši bi u njezino kavo kavko. Budući govoru oni, dakaže izjavom talijanskim jezikom, al to biva samo onda, kad k njemu dodje koji „o m r a l a r o“ „štagnaro“. Obezjeđi kaštan sklanjući se Furlan, moleč ih za milionlju.

Nasi ljudi iz vana, koji bodo, da se sami osvjeđede o tom, što su im djevac kroz godinu u školi naučila, naložio im koju slamsku vođori nek učni knjige, i nek im dřtaju kakvo kavko kavko. Djevo uzmite knjigu, dakaže talijansku i znane dřtati. Ilik ono dřta, tamo buši u njega, a du nu razumije ni rdeči. Znato je, da mi dřta dřta uješte u jeziku, koji on ne razumije. Pitao li dřto nek rdeči ono proutiši, što je dřtalo, al ono kudi, jer nije moglo zadobiti prvi pojmu o dočinjenoj stvari. Kad podimo dřta polaziti školu, natoči se, da mi nu u oboljnom dřtakom protutjedno njegova stvarni i to radi toga, da dobjije čim bolji pojmu o njih. U njihovih mjestih u Luburni, gdje je narod hrvatski narodnosti, ne smiju da se tim nadinom ne postupi, ved ne smiju jednu i novoljubu dřta tudiši mu i nopoznatim jezikom. Sto se ta toga napokon dogodi? Dogodi se, da dřta na velleku žalost svrši u školi, potražiti je uzak. To znači užak, potražiti je uzak. To znači užak. Rete Lovrenčić, kdo je doprinio, radi dečja Juriši Luburni nazadovoljni, oto znatio se no ne ovidjuju mi „stajanači u kucu“ i „ugra i frane Škola“. Za danas dobiti, a da mala viditi donu se opot lukava iljo!

Pogled po svetu.

Trist, dan 2. januara 1880.

Austro-Ugarska: Pokrajinski sudor Stajerski primio je učinom gla-

Mino godinu i nekoliko mjeseci. Vremena mogu odlazka privlačilo su jo sve to više. U poslijednje doba, tri mjeseca pred mojim odlazkom, oboli mi srca na smrt. Bile su jo bojati za ujen život, ni pomudu božnjak izkapala so sretno iz svoje bolesti. Plasiranjem o tom, na kiu mi oni odplanio, nek ju povedem nobom u Port-Said. Dan prije odlazka podjeh u Goricu po nju. Bile je vrlo zadovoljna, što će doskora vidjeti svoju roditelje. I meni biješe tada milij, da se sestra idu samomu niti neznaće, koliko će mi muke i posla zadati putem doseganja, a još k tome slabasna djevjolica.

A sad, kad sam se već davno u rodni kraj vratio, hajda da Vam pripovijem, mili mi čitatelji dično „Naš Slog“, kako sam putovno i što sam sve dozvao. Nadam se, da cete se i ovime uvjeriti, da ju ono samoputa i zlobna laž, što naši domaći protivnici i izrodi govorio: da su s hrvatskim jezikom nemožu daši Boko Kotorsko. Mogu bo tu gospodu uvjeriti, da so danas možu s hrvatskim jezikom i mnogo dalje, i da su oni, koji ga govoru, od kulturnih naroda mnogo ljepežiđeni, nego li što su njokoši, koji si taj kopi naslov prizvajaju. Ne govoriti ga valjat: a no stiditi se našo najveće svetinja — našega krasnoga Jurka, što mogu štititi samo propalice, jer oni, koji se stidi svojeg Jurka, stidi ujedno svoju starinu — on se svaki nazme sebo. — (Dalje sledi.)

svakih vlastu pradlog, da pokrajina posudi od kreditnog zavoda 4 milijuna forinti, ta nakon toga glasovanju bjeđe po pokrajinskom glavaru zaključen.

Glasa se, da će vlasta zahtijevati i budućom reorganizaciju delegacijama, da joj se dozvoli ustrojiti odjel ratnoga brodovlja na Dunavu, jer će uređenjem željeznih vratnih nastati pogiblji, da Rusija odpodjele po Dunavu ratne brodove prilično veličine, koji bi prodriv Dunavom dalje, mogli uništiti flotu State. Kako se vidi, blagodati oružanoga mira rastu, a s njima i poroci na teret siromašnih naroda.

Kao obično o novoj godini, čestitali su i hrvati u Ugarskoj, članovi raznih stranaka svojim vodjama. Kod ovogodbenjeg constitutu liberalne stranke g. Tisza izdvojio je on, zahvaljujući se na čestitoj, svojoj tvrnoj rukoslu, da je osvoden, da će se mi udržati i tokom g. 1880. i time blagostanje naroda povisiti; tomu da je zalog trojni savez.

Srbija: O toj kraljevinini se niskade nezna jedno ravnje. Javljalo se, da je kralj na učinom zastupnikah spoznaujući radio i da će se skupština otvoriti za kralj dan, te naveštiti novi ustav bez prenjanja. Sedu se priči opet javljajući, da se skupština nije mogla otvoriti, jer da kralj nije dobio dozvole i slično, niti je koga na to opozivali. Doklo unaprijeda, a nezna se kdo ju podupire, jer je naporen protivoljci učiličnog naroda.

Bugarska: Gospodin Stambulov je odpravio iz ministarstva svoj konzervativne ministre i zamjenio ih slobodnim pustišćima; mogao bi se za to pokojati, jer si je napratio novo nepriljubljenje.

Italija: Kralj Humbert je prilikom novogodisnjeg constitutu anglošku nudu na udržavanje mira, jer da katinu idu sve europske vlasti; njegov paku ministar zabilježio da naroda novo žrtvo za narodovanja.

Ministar finančnih Magliani odstupio je, to je njegovo mjesto zauzeo domaći ministar poljskog, a na njegovo mjesto zastupnik Micelli. Papa je raznudio na sve hiskupije oklikeni, u kojih ih opominja, da naštoj narodu odgoviti u pravoj vjeri, jer bezvirovom rastu sve opadaju. Preinio je austrijskog predstavnika grofa Rovertoru, koji mu je u imu careva dozvila k novoj godini; rokao je pak poslanku, da se uada, da će se dozadabniji odnositi modju Austriji i sv. stolicom ustanaviti.

Francuzek: Službeni list rognobliko proglašuje lažnim ona vести njemačkih novinah, koje razglasuju, da misli francuzka vlada zahtijevati od svojih tuniskih činovnika, da zaidevju francuzko ili tunisko državljanstvo. To viesti da su samo zato skovane, da so Talijane, kojih je većina u tuniskom činovništvu, razjari proti Francuzkoj,

Franić i Jurina

Fr. Si atija, Jure, u trčačkoj talijanskoj fojeti ka vrat tice so skita po Istru. — Jur. Vero nisan, na viru, ađ ja takova fujetu narozumim. — Fr. Dunko ču me, ču ti jin povidat. Ta fujeta Juriju, da su to bestje, jako kurijožao: glavu imaju aridaju, kljun

doje, ročicu široku, čampi ugo velike, krila duga, a dragostno đeljeno; dok je oduo nečuvoro joj, da govorio da neviđe i da norozumij. Našao doju, da se takovin tican dopada hrvatski još, hrvatsko pradiko i da milo služuju kada se pliva sa orkevom u Istri hrvatske pištu, hrvatske evangelijske itd. Jur. Ču su, dakle učinili voć eksperimentat a timi članici?

Fr. Aha, ti niti nepoznati, tor san ti ročka, da talijanska fujetu, ku zovu „Mattino“ ima tokivo tio na prodaju; a da se ne smutiš, drži mi pameti, da su već noga, vasi potiči, a vidi vasilik: Corak, Corak, a to do red po njegovu kovčelu prepast hrvatskih poplin, smre hrvatskom narodu va Istri.

Jur. Juh mani, Preno moj, noka naš Bog oslobodi takih potka, pa noka slobođeno odprlju li Abrelje priko Corvara u blakonti zomlju, otkuda su prili. Fr. Amot!

Fr. Nasi ljudi od zakona vnik gozora, da su štimovlja od plogati za puk, a ne puk za štimovlja.

Jur. I pravo je tako.

Fr. Jači je to, da dica u Fontanu su za lispatora, a no lispotor za dlen?

Jur. A venuo rdeč, to je Šopet druga; tu do nam prividno pravodan (il) po rodak ležatela. A kako van dřta, to je jo žinu zgodile, nô drugudje su štimi da priborat i kolonu Špotu, koj je uvođen Špotko zna, nego hrvatskogog no boži.

Fr. Ale Božo, da kadać čemo mi u Istri još biti tuju površljado?

Fr. Kamo je gojio tareki Šelan one besljili s onim macakunom?

Jur. Nobudi starih no, ja misla kraljopolju tarskoga muzikado, ac da mi je vino pogredjila i Tislu i njega tolko puti žadiljija.

Fr. A koga nisu on žadiljija, tor to mu je starci nestiš.

Jur. Dunko Šada je vratiš nošlažu drugo Škopin.

Fr. To do boj Šopat kad budu bolatajoni.

Jur. A ca se no bi pogli prvo vrati u vratovno blizu Ščedli, da fu nožnade nifuma ul vonta Ščedli njima.

Fr. Ti moći Juriju, ni još dosta rovinan Tar.

Fr. On blizu Juro rekao, jo l' Pazin blizu Trstu al Pulo?

Jur. Ja mislim, da je učuo blizu Pule.

Fr. Tako i ja mislim, mira toga neće da visefuju na pošte va Blistro.

Jur. Ja, nad misl mora da zna poveret, kako se Pazin po nomenku zove.

Fr. Bit do tumač neš podobno ja, zad se zavajdali, da zna no nospio Piešno.

Jur. To ne razume, nad je i Fajstrle lepo nego Biš-čica.

U slavu

dvadeset godišnj.

Dvadeset:

Oj kuno

U Istri, što

Pedigrom:

Na branički roča, zeno :

Ti usta listo moj,

Zagrom gromko — stoj

A žudin se nasmijao,

Začudio se tad,

Ta tko da moni kopu

Tko digao so :

Ti kiknu n

Na branički rod

Uz meno :

Izvati pa i .

I tudišin se je si.

Taj ludoj mali

Ali „Naš Slog“ :

Povuđu bojni plau.

I grijač jo narod sav

Sakoleč ga na boj,

Iz sanka ga probudio

Poviknuv: budi svoji

I narod jo zegrmino

Nek trpi silnici krije,

I narod za jo prenuo,

A bio jedva živ!

3.

U

D

oča ve

rod.

Ah svet.., sveta vidjet

Tog lista zlatni plad!

S tog višo pjesmu zupovaj:

Zapovaj svecu svim,

Nek glos sa pjesmo siri jak

Hrvatskim rodom tim,

Nek svaki Hrvat istrači

Pohrili k Hrvatu tom;

Koj borci so, koj bilo zo

Za narod i za dom!

A s manoin, dušo, gromorno

Ti kiknici, vilo, dnji,

Oj „Naš Slog“ — Hrvat naš.

Ti živi, rasti, traj!

Rikard Katallinč.

Različite vesti.

Prestolonaslednički u Opštiji. Na 28. pr. m. pripremaju u našu krasnu Opštiju Njih. caraku Vlasti, prestolonaslednički Rudolf i Stefaniču. Nadvojvoda Rudolf ostavlja svojom prenosom suprugom jedan dan, jut. 20., vratilo u Brod. Nadvojvodkinja Stefaniča da kundi ostati u Opštiji na mala jedno dozvuk dana, pak do za kratku odputovali i opet se vratiti u Opštiju na džihovarav. Na novu godinu privilih po Njego. Vlast poklono i dobitku od nadvojvode Ivana, od vlastice vojvodkinje od Tocane i drugih vlastičkih osoba. Nadvojvodkinji donosi da tom prigodom vlasti ponositelj prekrasnog lica evloda, osvita ruža, koju veoma voli Njeg. Vlast. Na vodar izgleda dana blagdan u Opštiji koncert, komu je i Njeg. Vlast prisustvovala.

Zaruko projasno nadvojvodkinja Marije Valerije. Na suni batnjak ubio se jo u provljenoj obitelji dogadjaju, koji do u svih avila naroda prostrane austro-ugarsko monarhije probudili nezadovoljstvo i najradostnije smrđave. Na batnjaku su natorno obvezano u krugu prvi i drugi obitelji i drugih vlastičkih osoba. Nadvojvodkinji donosi da tom prigodom vlasti ponositelj prekrasnog lica evloda, osvita ruža, koju veoma voli Njeg. Vlast.

Zaruko projasno nadvojvodkinja Marije Valerije. Na sunu batnjak ubio se jo u provljenoj obitelji dogadjaju, koji do u svih avila naroda prostrane austro-ugarsko monarhije probudili nezadovoljstvo i najradostnije smrđave. Na batnjaku su natorno obvezano u krugu prvi i drugi obitelji i drugih vlastičkih osoba. Nadvojvodkinji donosi da tom prigodom vlasti ponositelj prekrasnog lica evloda, osvita ruža, koju veoma voli Njeg. Vlast.

Zaruko projasno nadvojvodkinja Marije Valerije. Na sunu batnjak ubio se jo u provljenoj obitelji dogadjaju, koji do u svih avila naroda prostrane austro-ugarsko monarhije probudili nezadovoljstvo i najradostnije smrđave. Na batnjaku su natorno obvezano u krugu prvi i drugi obitelji i drugih vlastičkih osoba. Nadvojvodkinji donosi da tom prigodom vlasti ponositelj prekrasnog lica evloda, osvita ruža, koju veoma voli Njeg. Vlast.

Odbor političkoga društva „Edinstvo“ pozvao je učitelje Š. t. m. ovo svoje pozvance i članove iz Trsta i okolice na pogovor o prečesto jednih izborih za gradsko, džidžičko zastupstvo grada Trsta i okolice. Sastanak taj obdržavati će se u prostorijah „Dolivackega padornegu“ — via Molia plocu br. 1 — točno

uči u jutro.

izvilen zakon. Njeg. Vellbanstvo

činjenje školskoga zakona,

tom zasjedanju istarskogu

činjenje 88. 27. 20.

